PUNT

El llop de les pomes verdes

Gisela Pou
Il·lustracions de Roser Argemí

Bindi Books

PUNT

Bindi és el petit punt que algunes
persones de l'Índia es col·loquen al front.

Un bindi simbolitza la saviesa,
la concentració i la capacitat per veure
més enllà del món que ens envolta.

Per això hem anomenat aquesta
col·lecció **Punt**, on trobaràs llibres
per veure el món amb uns altres ulls.

Totes les persones que hem participat
en la creació d'aquest llibre, ho hem fet
amb molta cura i amor pels llibres.
Et desitgem un bon viatge!

A la Bruna, ara que els llops ja no li fan por.
Gisela Pou

Als llopets que tots portem dins.
Roser Argemí

© del text: Gisela Pou, 2021
© de les il·lustracions: Roser Argemí, 2021
© 9Grup Editorial, per l'edició
Bindi Books
Mallorca, 314, 1r 2a B
08037 Barcelona
T. 93 857 46 04

Maquetació: Endoradisseny

Primera edició: setembre de 2021
ISBN: 978-84-18288-20-3
Dipòsit legal: B 11293-2021

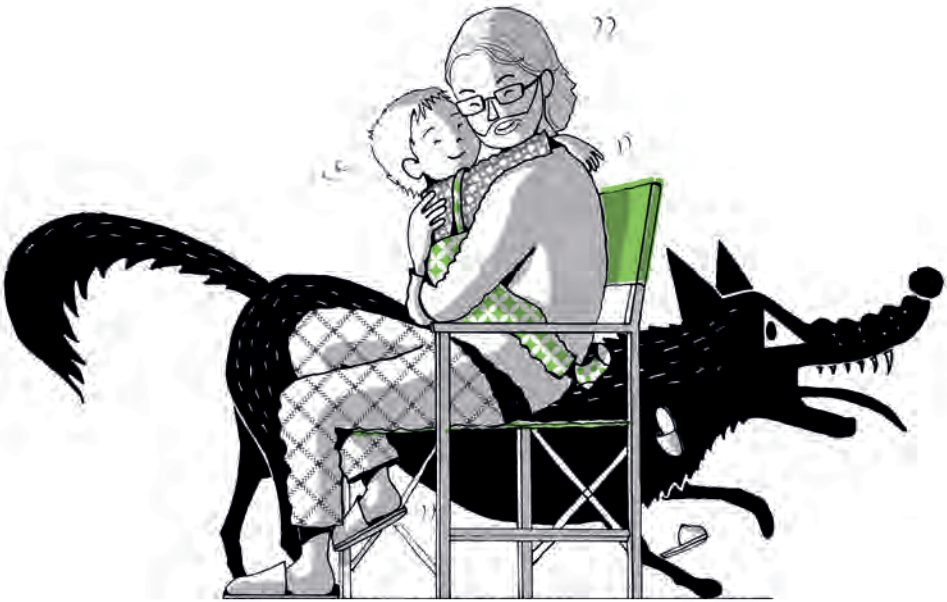
Imprès a Gipuzkoa per Leitzaran.

No és permesa la reproducció total o parcial d'aquest llibre,
ni la seva incorporació a un sistema informàtic,
ni la seva transmissió en cap forma ni per cap mitjà,
sigui electrònic, mecànic, per fotocòpia, per gravació o altres mètodes,
sense el permís previ i per escrit dels titulars del copyright.

El llop de les pomes verdes

Gisela Pou
Roser Argemí

Bindi Books

1
El llop truca a la porta

Vull dormir, però quan tanco els ulls, ell apareix.

Vull dormir, però sento soroll i el veig gratant la porta.

Vull dormir, però només d'imaginar-me que el llop s'apropa, una onada de por em salta al damunt i em tapa nas i boca.

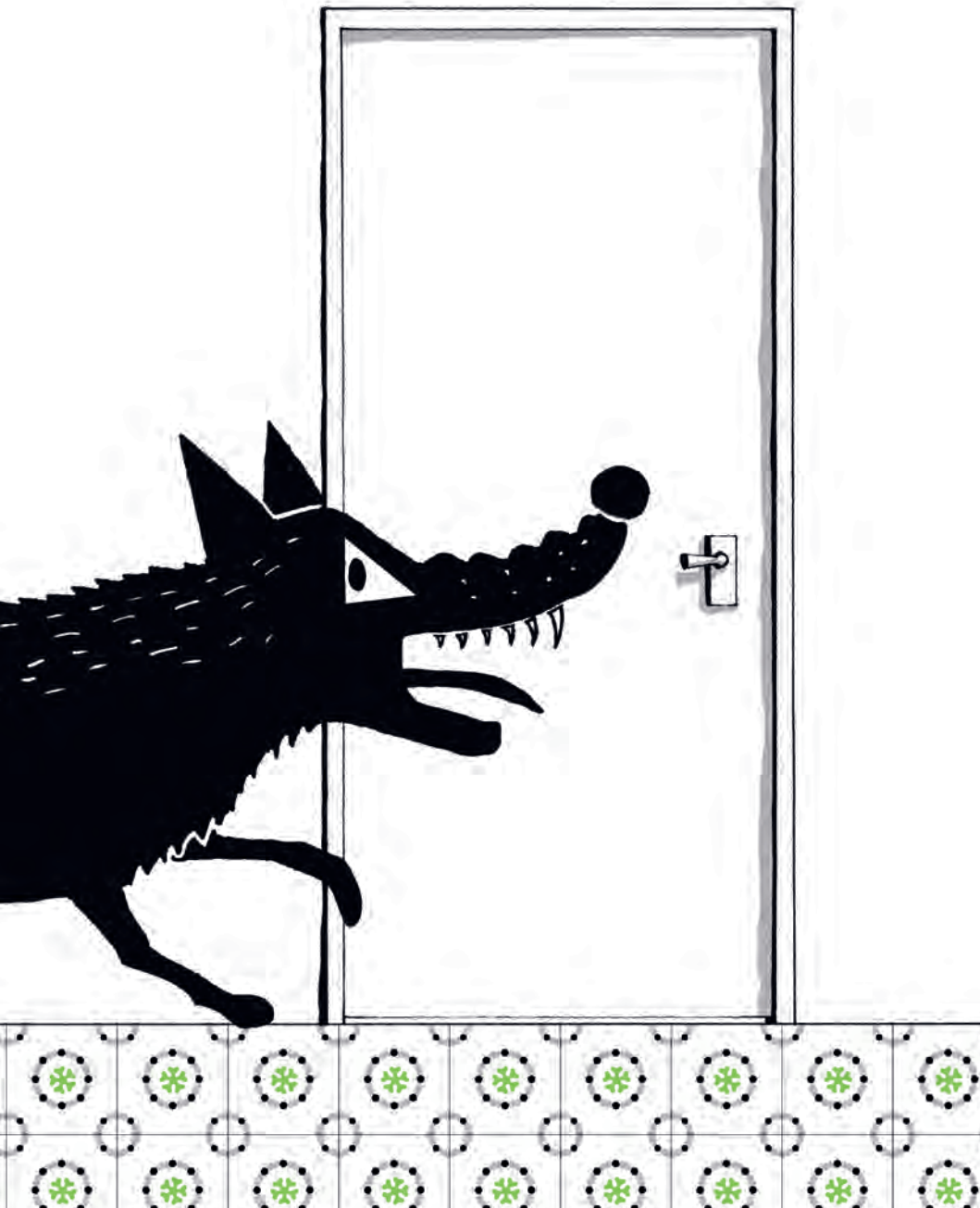
Vull dormir, però l'habitació és massa fosca i el llop s'acosta.

El papa diu que no hi ha cap llop, però jo en veig un amb els ulls grocs, la cua llarga i les dents afuades.

El soroll cada vegada és més intens i el cor em batega més de pressa.

No puc més, la por guanya la batalla i corro a refugiar-me al llit del papa.

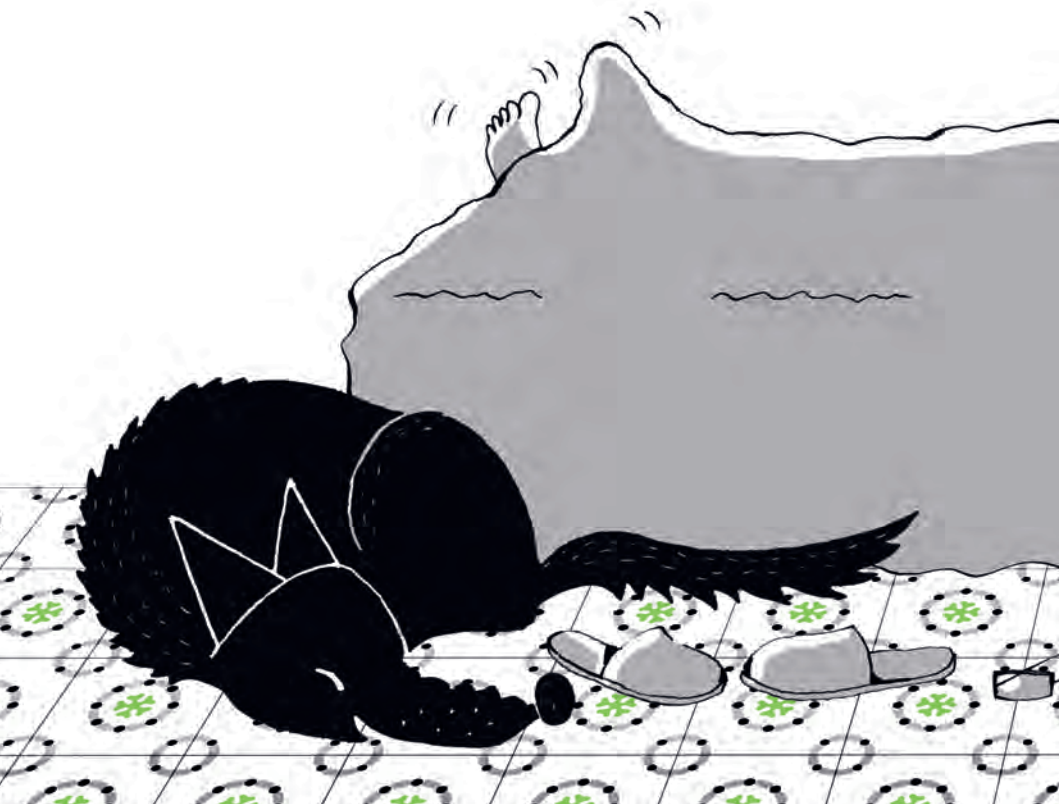

Sense fer soroll, alço una punta del llençol i, arrossegant-me com una serp menuda, avanço. El llit és una cova immensa, tova i blanca.

M'arrapo a la panxa del papa i ell m'abraça.

—Ha vingut la por a visitar-te? —diu el papa en veu baixa—. El soroll que has sentit, el fa el vent amb les branques dels arbres.

—No, papa, és el llop que pica la porta.

El papa em fa un petó i jo poso la galta damunt el seu pit. Si estic al costat del papa, el llop no entrarà a casa.

2
La por guanya la batalla

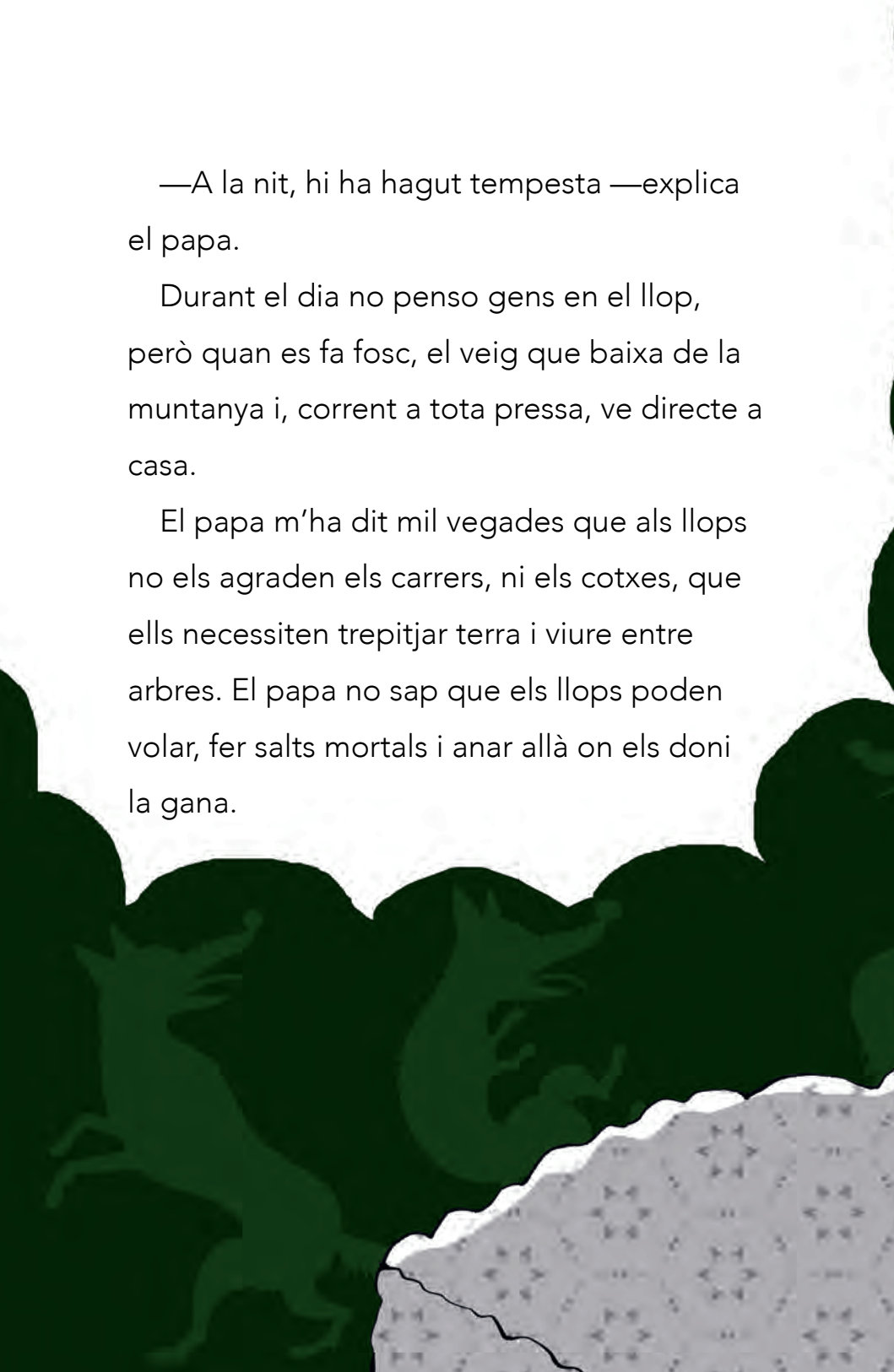
Quan em desperto ja és de dia i corro a mirar per la finestra. A fora, el terra és ple de fulles i també hi ha alguna branca.

—A la nit, hi ha hagut tempesta —explica el papa.

Durant el dia no penso gens en el llop, però quan es fa fosc, el veig que baixa de la muntanya i, corrent a tota pressa, ve directe a casa.

El papa m'ha dit mil vegades que als llops no els agraden els carrers, ni els cotxes, que ells necessiten trepitjar terra i viure entre arbres. El papa no sap que els llops poden volar, fer salts mortals i anar allà on els doni la gana.

Quan arriba l'hora d'anar a dormir, el papa s'està amb mi i, mentre em poso el pijama, em diu:

—Per fer fora la por, tanca els ulls, pensa coses boniques i, sobretot, respira a poc a poc.

